

НАРОДНА
СТРАНКА

РЕЧ НАРОДА

Број: 4 · јануар 2019.

СРБИЈА СЕ БУДИ

Интервју
Председник Народне странке
Вук Јеремић

Интервју ВУК ЈЕРЕМИЋ

Извор: БЛИЦ

Када се Вук Јеремић пре шест година борио за место председавајућег Генералне скупштине Уједињених нација, неко му је цитирао реченицу Махатме Гандија: "На почетку ће ти се смејати, потом ће те игнорисати, онда ће се свим снагама борити против тебе, а на крају ћеш победити!".

Тако је некако и било. У међувремену је овај дипломац Кембриџа и Харварда атеририо на склиску писту српске политичке сцене где важе нека друга правила од софистицираних висина светске дипломатије. Осим што "балканска правила" укидају обзирност и ферплеј у односима, она подразумевају и другачији речник - најчешће и сиров и суров. Тако је прекјуче у неким медијима Јеремић крштен као "врачарски хазјајин", па га за почетак питамо како му прија та титула.

- Ха-ха! Питао сам се колико ће времена проћи пре него што искажу отворену фрустрацију мојим породичним окружењем и Инстаграм налогом! Препустићу читаоцима „Блица“ да сами закључе шта то тачно

власт толико нервира - мој налог је @jeremic_vuk!

То је још и симпатично, председник државе вас најдиректније назива лоповом, најбахатијим и најкорумпиранијим човеком у српској политици, наравно после Ђиласа... Оптужују вас и да сте део међународне криминално-коруптивне мреже... Шта је истина?

- Истина је да сам га због његовог простаклука и невоспитања тужио у парници за повреду части, а да је он суочавање на суду кукавички избегао, кријући се иза председничког имунитета. Али пошто сам ја прилично упоран човек, поднео сам жалбу Апелационом суду, и сада стрпљиво чекам да и она по Вучићевом налогу буде одбачена. Након што исцрпимо све могућности које постоје у домаћем правосудју, отићи ћемо у Стразбур, где ће бити понижен, како је и заслужио.

Јесте ли очекивали оволико блата кад сте се вратили у гротло српске дневне политике?

- Искрен да будем - не. Али сад, шта је ту је - не жалим због тога. Нисам човек који се предаје, какво год било зло преда мном. Можда то има неке везе и са генима - један деда ми је у Другом светском рату прегазио Сутјеску и Неретву и на крају са Црвеном армијом 1944. ушао у Београд, а други, официр краљевске војске, преживео немачке концентрационе логоре Маутхаузен и Дахау, а касније и Голи оток. Ниједном од њих није пало на памет да се повлачи, нити у било ком тренутку доводи у питање своје идеале и достојанство.

Пре неколико дана "обзнанили" сте како се Александар Вучић састао са Алексом Соросом, што је демантовано, а ви сте се запитали какве поруке ће Сорос млађи пренети Тачију. Да ли само претпостављате или имате и уверљиве доказе да се воде тајни преговори са Тачијем о разграничењу?

- Није демантовано - покушала је Соросова пи-арка да то дипломатским речником забашури, али јој нисам то дозволио. Као што нисам дозволио ни да се од јавности сакрије да Тони Блер за огромни новац саветује српске власти и обилази свет лобирајући у наше име за поделу Косова. То је испод сваког моралног нивоа - што би се рекло, дно дна. А тајни састанци Вучића и Тачија су нешто друго, то је далеко опаснија и у кривично-правном смислу озбиљнија ствар. Вучић је опијен влашћу помислио да има право да се игра стварима као што је државна територија, вековно наслеђе и идентитет једног народа. Данас се, као последица тога, налазимо на корак од потписивања споразума којим би „Косово“ постало члан УН и у међународно правном смислу неповратно отуђено од Србије. Ко ми није веровао свих ових месеци када сам излазио у јавност са локацијама и детаљима тих тајних састанака, могао је да прочита званично писмо председника Америке Доналда Трампа Вучићу и Тачију, којим се то несумњиво потврђује.

Сад кад смо дошли до теме Косова и граница, хајде да прво коначно разјаснимо кад су тачно и за време које власти постављени интегрисани гранични прелазни на северу Косова?

- Ја сам тада био председник Генералне скупштине УН, а на власти у Београду је

били иста камарила као и данас. Овај режим је тзв. Бриселским споразумима расформирао институције српске државе на Косову и Метохији, које су опстајале упркос свим недаћама и притисцима све до 2012. године. Ништа заузврат на КиМ нису добили - чак ни ту „очерупану“ Заједницу српских општина (ЗСО) - јер ништа заправо нису ни тражили од међународне заједнице осим подршке за увођење страховласти и пљачку сопствене земље.

Шта је ваш став о проблему Косова, да сте на власти и у прилици да о томе одлучујете - шта бисте урадили?

- Често бивам нападан у режимским медијима да сам против преговора и постизања компромисног решења са Албанцима. То је још једна у мору лажи које се о мени пласирају. Дијалог свакако треба наставити, али на далеко осмишљенији и компетентнији начин, почевши од кључних питања која до сада практично нису ни дотакнута, као што је на пример српска имовина или гаранције за заштиту нашег културног наслеђа у покрајини.

Сме ли и хоће ли Србија признати Косово и шта је алтернатива?

- Мој став, као и Народне странке, јесте да Србија не сме да призна Косово - посредно или непосредно - никада, ни под каквим околностима, нити за било какву надокнаду. Нико на тако нешто нема право, нити би било где на свету неко здраве свести тако нешто прихватио. Постоји сијасет рационалних алтернативних решења, до којих је могуће доћи, уз мало добре воље и под условом да преговарају људи који нису уцењени својим недељима из прошлости.

Какво је ваше мишљење о формирању војске Косова? Компликује ли то регионалне односе, нарочито оне између Приштине и Београда?

- Непотребна, опасна провокација са потенцијално далекосежним последицама по мир и стабилност у региону. Трагично је што је то учињено уз прећутну сагласност Београда, како би се дигла тензија и споразум о тзв. разграничењу са Албанцима учинио примамљивијим домаћој јавности. Да није тако, Српска листа би због тога - као и због уведених „такса“ на робу из Србије - оборила владу Рамуша Харадинаја. Нису то учинили јер имају блиску сарадњу и чврст договор.

Пошто сте били на власти, а проблем Косова је и тада био актуелан, шта сте тада урадили по том питању и је ли могло више?

- Косово је 2008. једнострано прогласило независност уз активну подршку највећих светских сила. Мало ко на свету је тада веровао да је то могуће смислено оспорити и релативизовати - а управо то је пошло за руком нејакој српској дипломатији на чијем сам челу тада био. Управо због наших дипломатских напора, Албанци су били приморани да се врате за преговарачки сто, иако су 2008. рекли да то више никада неће учинити. Актуелна власт бесрамно лаже да је питање статуса Косова измештено из УН у ЕУ. Да је то истина, како то да Русија и даље има вето по том питању? Запрепашћујуће је када Вучић равног лица даје изјаву из седишта УН након седнице Савета безбедности у којој каже да је опозиција питање Косова изместила из Њујорка у Брисел!

Чини се да се заоштрава однос између власти и опозиције. Какав расплет можемо очекивати?

- То што је неко насилник, не значи да је јака личност - често је управо супротно, као у Вучићевом случају, на пример. Сигуран сам да ће он на крају попустити под притисцима, поготово ако буде политичке и дипломатске умешности да се унутрашња и међународна димензија релевантних дешавања стави у јединствен контекст.

Мислите на уличне протесте и међународни фактор?

- Да. Великом броју људи је преко главе понижавања, насиља, уцена, лицемерја, лоповлука... Зато су у толиком броју на улици, и верујем да ће их бити све више. Као што верујем и да ће све мање бити простора за слање лажне слике у свет о наводним успесима и стабилности овог режима. То су битно другачије околности од оних које смо имали последњих седам година.

Како тумачите изјаву председника Србије да је спреман да саслуша грађане, али не и вас из опозиције? Додуше, јесте претходно рекао: "И пет милиона да се скупи, ниједан захтев нећу испунити".

- Није то у домену рационалног. Вучић је, нажалост, човек видно нарушеног здравља - у његовој глави се дешавају бурна превирања, и не би се рекло да он нешто по том питању предузима. Томе се, наравно, не треба радовати - штавише, с обзиром на количину моћи коју је приграбио, то не може да вас не забрине.

Опозиција неће, а као и да не сме, да стане иза ових протеста. Опозициони лидери се тамо појављују, могло би се рећи стидљиво. О чему се ради?

- За друге не знам, али ја се нимало не стидим што са супругом и пријатељима шетам сваке суботе. Ово су грађански протести, против свеопште ненормалности и неправде у друштву, и сви су на њих добродошли. Народна странка и Савез за Србију нису организатори ових протеста, али их помажу и пружају логистику.

Залажете се за напуштање парламента, да ли би таква одлука била мач са две оштрице - тамо једино још можете да се чујете као опозиција, нису сви из Савеза за Србију за ту опцију?

- Владајућа већина је примитивизмом и бесрамном злоупотребом процедура у потпуности обесмислила скупштинску расправу. Оно што се тамо дешава садржински није битно различито од „Парова“ или „Фарме“. У томе не треба учествовати и заложити се да то постане и заједнички став Савеза за Србију.

Имате ли став шта радити уколико власт распише ванредне парламентарне изборе - говори се о бојкоту?

- На изборе ни случајно не треба пристајати све док се не успостави минимум фер и поштених услова. Тренутно смо миљама далеко од тога.

Имате ли информацију више, докле ће Вучић бити на власти?

- Док га будемо трпели. Ствари ће у не толико далекој будућности почети да се одигравају муњевитом брзином - живи били, па видели!

ОПОЗИЦИОНА НОЋ У СКУПШТИНИ

Посланици опозиције су у четвртак 6. децембра ноћ провели у Скупштини Србије у знак протеста зато што немају могућност нити да представе, нити да дискутују о амандманима на Предлог закона о буџету који је, како кажу, најважнији закон.

Први потпредседник Народне странке и народни посланик Мирослав Алексић истакао је да је ноћни протест у Скупштини последица насиља које режим спроводи над опозицијом, али и над грађанима Србије. Он је у „паралелном парламенту“ указао на грешке које власт прави у руковођењу државом.

„Грађани Србије су жртве вишегодишње погрешне економске политике која је узимала новац од свих категорија становништва и потпуно осиромашила Србију. Власт не гради школе, одбаништа, мостове, пруге... Просечна плата у земљи није 500 евра које је Вучић обећао, већ много мања; пољопривредницима дугују седам милијарди евра и, коначно, повећали су јавни дуг са 15 милијарди на 24,2 милијарде евра. То све говори да Србијом не владају закон и право,

већ криминални клан против кога се морамо борити“¹, рекао је Мирослав Алексић.

Да ли неко жели реч? Не.

Представници опозиције у Скупштини нису добили прилику да дискутују, док представници владајуће коалиције ту могућност у већини случајева нису користили.

Народна посланица и председница Форума жена Народне странке Дијана Вукомановић истакла је да „подношење скоро истоветних амандмана показује какав одност власт има према Закону о буџету и грађанима Србије“².

„Ми смо овде да говоримо јер Маја Гојковић није успела или није сматрала да је потребно да обезбеди присуство већег броја министара или председнице Владе. Овим предлогом буџета грађани се поново деле на добитнике и губитнике, с тим што су знатно смањена средства у пољопривредном фонду, као и војном и стамбеном, државном правобранилаштву, Високом савету судства и Агенцији за борбу против корупције“³, рекла је Дијана Вукомановић.

Седницом Главног одбора одржаном 21. октобра, Народна странка је обележила годину дана од оснивања и активног рада странке. За само годину дана странка је израсла у најјачу опозициону организацију и политичку снагу са преко сто формираних одбора широм Србије и мрежом савесних, честитих и поштених људи којих сваким даном има све више.

Председник Народне странке, Вук Јеремић:

“Народна странка је посејала наду и семе побуне и прва је показала да се може рећи ‘Не’ овом режиму. Неминовно је да ће у будућности Народна странка бити саставни део живота свих грађана и тврдим да ће Народна странка бити наредна странка која ће водити ову државу”.

Позивам грађане, чланове и функционере странке, али и читаве опозиције да буду јединствени, како бисмо у наредном периоду сачували достојанство грађана и изборили се против “зла које неће отићи само од себе”.

Јеремић је актуелни режим описао као “**тоталитарни режим зла**”, а тренутно стање у земљи као “**проклету авлију**”.

НАРОДНА СТРАНКА ПОЗИВА ГРАЂАНЕ НА ПРОТЕСТ

Градски одбор Народне странке Београд позива све чланове, симпатизере, али и све Београђане, на грађанске протесте „Стоп крвавим кошуљама“. Протести нису страначки и добродошли су сви којима је доста криминала, медијског мрака, приватизоване и корумпиране државе, као и сви који желе да се народу врати оно што је отето криминалним приватизацијама. Покажимо им да нас има више и да не могу да нас третирају као робове, јер смо ми слободни грађани!

„СНС више никада неће победити у Београду, а и цела Србија ће ускоро бити ослобођена од криминализованог напредњачког режима“, каже потпредседник Народне странке и заменик шефа одборничке групе „Савез за Србију“ у Скупштини Београда Никола Јовановић.

Хиљаде грађана, којих је сваке суботе све више, на протестима је показало да им је доста насиља и сумануте напредњачке политике која троши десетине милиона народног новца на новогодишњу расвету и гондолу, док истовремено пола милиона

грађана у престоници нема канализацију, а градски превоз је на ивици колапса.

Народна странка је у претходном периоду основала општинске одборе у београдским општинама Чукарица и Врачар. За само годину дана од оснивања странке успостављено је 14 локалних одбора од укупно 17 општина у престоници. Хирург Андреј Бајец изабран је за председника општинског одбора Врачар, а дипломирани правник Александар Тодоровић за председника локалног одбора Чукарица.

„Раст Народне странке и инфраструктура коју смо успоставили представља највећи проблем режиму Александра Вучића, јер постајемо јасна алтернатива његовој погубној власти, због чега нас највише и напада“, рекао је председник Народне странке Вук Јеремић на оснивању Општинског одбора Врачар.

Народна странка наставља да се бори за бољу Србију и смењивање катастрофалног напредњачког режима, које није далеко. **Србија се буди!**

ШТА СУ СТВАРНО СРПСКИ ДРЖАВНИ И НАЦИОНАЛНИ ИНТЕРЕСИ?

Једно од програмских начела Народне странке гласи: *Брига за националне интересе, неговање најбољих вредности наше традиције и културе, као и враћање достојанства народу и држави*. О томе шта су заправо српски национални и државни интереси на трибини у Крагујевцу говорили су председник Народне странке Вук Јеремић, потпредседник НС и драмски писац Сениша Ковачевић, члан Политичког савета Народне странке и председник Напредног клуба проф. др Чедомир Антић, и повереница Градског одбора Крагујевац др Гордана Шошић.

За председника странке једно од најбитнијих националних интереса тренутно јесте да се заустави понижавање народа, као и пропадање и понирање државе. Јеремић је истакао да је то могуће само кроз политичко ангажовање и постојање политичких странака.

„Када смо основали Народну странку, Вучић и његови партнери су нам се смејали, а сада се плаше јер је Народна странка једина која може да их порази и изгради државу на правним и моралним начелима. Нашу странку чине часни и исправни људи, који ће дати све од себе да заједно отерамо ову пошаст и почупамо коров актуелне власти, како то не бисмо оставили нашим потомцима“.

„Прво што ће Народна странка урадити када дође на власт биће нормализација ове земље. Борићемо се за повратак базичне нормалности – на улици, радном месту, у медијима, парламенту... Увешћемо ред у правосуђе и омогућићемо политичким противницима да имају супротно мишљење а

да не бивају проглашавани за издајнике и непријатеље“

, поручио је Вук Јеремић.

Потпредседник Народне странке Сениша Ковачевић рекао је да је главни интерес Србије „да нас буде“.

„Не смемо да дозволимо да останемо без народа и да нам ова прелепа земља пропадне. Наш основни национални задатак јесте да не дозволимо да нација умре. Скрама на власти то не разуме чим не жели да заустави сто хиљада људи који сваке године оде из земље. То су махом млади, а они су ти који треба да буду носиоци будућности и промена“, рекао је Ковачевић.

Народна странка залаже се за постизање праведног и одрживог решења косовског питања, уз поштовање Устава Србије и међународног права.

Председник Напредног клуба Чедомир Антић осврнуо се на лош положај Срба на Косову и читавом региону.

„Морамо да бранимо наш идентитет. Не смемо да заборавимо обесправљене Србе. Решење за њихов лош положај јесте да створимо институције које ће их заштитити, било да су у Црној Гори, Босни и Херцеговини или на Косову и Метохији. Треба нам елита спремна да се жртвује за народ и отаџбину“, поручио је Антић.

Повереница Градског одбора Народне странке у Крагујевцу др Гордана Шошић истакла је да у једној демократској држави морају да постоје социјална правда и слободе, радничка права, мора да се поштује Устав, мора да се обезбеди безбедан живот свих грађана, и сталан развој државе.

ПРАВА СРПСКОГ НАРОДА У ЦРНОЈ ГОРИ

Српски народ чини око трећину становништва Црне Горе. Готово половина грађана Црне Горе тврди да говори српски језик и припада нашој култури. Пре стотину година 90 одсто становништва Црне Горе припадало је српској нацији и православној вери, док је још неколико процената укупног становништва припадало српској нацији иако је исповедало ислам или католичанство. Црногорска нација споменута је по први пут 1920. године. Ипак, та времена

су заувек прошла. Црногорци су данас релативна већина становништва Црне Горе. Под утицајем тоталитарних идеологија и посебно комунистичког режима створена је нова нација. Тај процес је неповратан. Слично је и са државношћу Црне Горе. Настала стицајем историјских околности, ова држава је у себе током протеклих 140 година укључила више од половине данашње територије која никада није била део неке друге народне државе осим српске. Црна Гора је данас, после југословенског искуства, аксиоматска датост. Пре десетак година свега око три одсто становништва Црне Горе (дакле тек тамошњих 10 одсто Срба) било је спремно да прихвати да се одрекне црногорске државности како би ушли у састав једне и недељиве српске државе. Концепт два народа „једнојајчана близанца” – српског и црногорског – који су успоставили комунистички идеолози, такође је банкротирао, прво током двехиљадитих година и коначно на попису становништва из 2011. године.

Политику Србије дуго су водили идеолошки фанатици који су веровали у универзалну српску кривицу и потребу да српски народ изван граница преткумановске Србије буде обесправљен. Затим је политика, кад је реч о Црној Гори, дошла у руке групе београдских Црногораца, који су нас, уз помоћ САД и ЕУ, али и црногорског режима, одвели у државну заједницу, која није била ни држава ни заједница и створена је по жељи и потребама црногорског режима. Уследила је данашња некомпетентна и пасивна политика „рестартованих односа”, како ју је назвао највећи и каријерно најуспешнији политикант и игнорант српске по-

Проф. др Чедомир Антић

литике – Ивица Дачић. Притом, постоје осоноване сумње да црногорски режим посредује и учествује у криминалним активностима прања новца којима је корумпирао значајан део естаблишмента у Србији.

Црногорски режим је после 1997. имао тесну већину. Покушаје реформи и демократизације свесрдно су подржали српски народ у Црној Гори и Митрополија црногорско-приморска (данас архиепископија). У жељи да очува монопол власти и успостави трајни режим, Ђукановић је преварио бираче Србе у Црној Гори. После 1999. започео је политику приближавања НАТО и ЕУ, која је пак за згодну околност имала снажну шовинистичку кампању против свега што је српско и саме Србије. Згодна околност садржана је у чињеници да режим – стварајући нову нацију на негирању њених изворишта, има јасну подршку око 25 одсто становништва које припада углавном муслиманској (албанској, бошњачкој...) мањини. И док су „српски Европејци“ узимали новац и правили се да проблем Срба у Црној Гори не постоји, такозвана националистичка струја у Србији заносила се обновом Југославије и/или стварањем уједињене српске државе, што је у ово време потпуно нереално. Верујем да су многи и на тој страни такође примали новац од црногорског режима.

За то време, Срби у Црној Гори темељно су обесправљени. Обесправљивање није део борбе за независност, будући да је она масовно започета после успоставе независности и доношења Устава ЦГ из 2007. године. Током 11 година Срби су систематски протерани из државне управе и локалне самоуправе – данас их има мање од пет одсто (према званичном извештају црногорске владе). Забрањено им је коришћење језика. Ћирилица је систематски избачена из употребе (новина, школских дневника...), вођене су истинске кампање укидања свега што је српско у просвети,

култури, местима значајним за колективно сећање. Ту политику пратила је и кампања шовиноистичке мржње. У њој је предњачио Мило Ђукановић, диктатор Црне Горе, који Србију и Србе (читав српски народ у Црној Гори назива издајницима) оптужује за окупацију, силовања, затирање свега што је црногорско, бившег премијера Србије оптужио је за неразјашњено убиство Душка Јовановића, директора најтиражнијих новина „Дан“. Притом, Црна Гора је низом гестова: – признање Косова, слање војске на Косово, учешће на прослави „Олује“ у Книну... – показивала и показује отворено непријатељство према Србији.

Власт и опозиција у Србији су се углавном држали по страни. Српске странке у Црној Гори су после 2003. подржавале СРС и ДСС и учествовале су у неким њиховим активностима које их се реално, с обзиром на проблеме Срба у Црној Гори и њихове бројне тешкоће, нису тицали.

Црногорски режим је прекршио је свој устав и сопствене законе, па српски народ нема чак ни део мањинских права сразмерних његовом броју и утицају.

Једини начин да Србија промени овај тренд јесте да усвоји трајну политику према српским земљама изван граница Србије. Она мора бити слична политикама држава са сличним историјским искуством (Мађарске, Француске, Бугарске, Хрватске и Турске). Такође, ту политику морају пратити улагања реципрочна великим инвестицијама које Србија има када је реч о њеним националним мањинама.

Посета председника Народне странке Вука Јеремића Црној Гори јула 2018. године, прва је таква посета једног српског демократског политичара таквог значаја српском народу у овим крајевима. Том приликом он је најавио нову политику будуће демократске Србије према српском народу у региону и посебно у Црној Гори.

*Срећне ново̀годишње
и бо̀жићне п̀разнике
жели вам ваша
Народна с̀иранка*